

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddział w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 26 września 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adwokat K. K.-D., od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K., kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych), podwyższoną o stosowną kwotę stawki podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 września 2014 r. Powód powołał się na to, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. Pierwsze z nich sprowadzone zostało do pytania, czy uporczywe kwestionowanie przez organ orzekający o przyznaniu renty uprawnień do jej otrzymania (mimo dysponowania wiedzą co do spełnienia ustawowych przesłanek) mieści się w ramach porządku prawnego. Jako drugie zagadnienie skarżący wskazał problem bezprawności działań organu rentowego, który odmawia przyznania renty w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. Obok tego, w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na jej oczywistą zasadność, polegającą na braku stwierdzenia przez Sąd Okręgowy, że działania pozwanego w ramach postępowania o przyznanie renty miały charakter bezprawny.

W judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, że przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze

(por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Oba zagadnienia wskazane przez powoda sformułowane zostały w sposób na tyle ogólny i niejasny, że trudno sprecyzować na tej podstawie istotę problemów prawnych, na który istnienie powołuje się powód. Wątpliwości tych nie wyjaśnia także uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w którym brak jakichkolwiek szerszych wywodów prawnych. Niezależnie od tego, oba zagadnienia są problemami kazuistycznymi, ściśle związanymi z istotą postępowania i prezentującymi wizję rozstrzygnięcia sprawy przyjmowaną przez powoda. Z tego powodu ich rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy nie przyczyniłoby się w istotnym stopniu do rozwoju prawa – a zatem nie doszłoby do spełnienia podstawowego celu przesłanki ujętej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest – w powyższym rozumieniu – oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Oddalając wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy miał na względzie, że strona pozwana wprawdzie trafnie żądała odmowy przyjęcia do

rozpoznania skargi powoda, ale nie uzasadniła w prawidłowy sposób, z podaniem właściwej argumentacji prawnej, tego żądania.

W pozostałym zakresie o kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., jak również § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2, § 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.).